Nr. 18. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, piątek, dnia 2 maja 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1930 r.

w sprawie poboru w okresie od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. nadzwyczajnego 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

Na zasadzie art. 12 i 14 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1930 roku na okres od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 221) zarządzam co następuje:

§ 1. W okresie od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. pobierany będzie nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do uiszczanych w tym okresie podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych względnie przymusowo ściąganych w tym samym okresie zaległości wyżej wymienionych danin.

Powyższy nadzwyczajny dodatek nie będzie pobierany do podatku dochodowego od uposażeń służbowych (dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym — (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411), podatku od lokali i placów niezabudowanych, podatku od kapitałów i rent, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), opłat celnych, jak również do dodatków samorządowych.

§. 2. Należności skarbowe, określone w ustępie pierwszym § 1 niniejszego rozporządzenia, które w dniu 31 marca 1931 r. będą stanowiły zaległość, zostaną pobrane w okresie po 31 marca 1930 r. łącznie z nadzwyczajnym 10%-wym dodatkiem.

§ 3. Nadzwyczajny 10% dodatek będzie pobierany równocześnie z uiszczeniem danin publicznych. Od dodatku tego nie będą obliczane kary za zwłokę, względnie odsetki za odroczenie.

§ 4. Obliczanie i pobór nadzwyczajnego 10% dodatku należy do obowiązku tych organów, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

§ 5. Nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% należy uiścić bez osobnego zawiadomienia ze strony władzy.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 28)
z dnia 18 kwietnia 1930 r.)

ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 8 kwietnia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków, na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz 97), na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dla tych bezrobotnych robotników, którzy do dnia 31-go maja 1930 roku włącznie wyczerpali lub wyczerpią zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1, art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się wymieniony okres do 17 tygodni na terenach niżej wymienionych:

p. p.

11. w Województwie Śląskiem—na całym terenie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Za
Ministra Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. S. Hubicki
Podsekretarz Stanu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 93
z dnia 22 kwietnia 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 9 kwietnia 1930 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów hutniczych, położonych na terenie działania Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia w Katowicach.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Moc rozporządzenia z dnia 4 marca 1930 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów hutniczych, położonych na terenie działania Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia w Katowicach (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 138) przedłuża się na miesiące kwiecień i maj 1930 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) A. Prystor.

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 27
z dnia 15 kwietnia 1930 r.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 9 kwietnia 1930 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom Częstochowskich Zakładów Wyrobów Włókienniczych „Stradom“ oraz Fitznerowskiej Fabryki Śrub i Nitów w Siemianowicach.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w miesiącach kwietniu i maju 1930 r. prawo do zasiłków na wypadek bezrobocia tym robotnikom, pozostającym w stosunku najmu pracy:

a) w Częstochowskich Zakładach Wyrobów Włókienniczych „Stradom",

b) w Fitznerowskiej Fabryce Śrub i Nitów w Siemianowicach,

których zarobek tygodniowy z powodu ograniczenia produkcji nie przekracza pełnego umówionego zarobku za 1 lub 2 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tych robotników, stosownie do ust. 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., określi Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
A. Prystor.

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 27
z dnia 15 kwietnia 1930 r.

Obwieszczenia urzędowe.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 11 grudnia 1924 r.

o przyznawaniu darów z łaski.

Art. 1. W wypadkach, szczególnie zasługujących na uwzględnienie, może być przyznane poszczególnym osobom jednorazowe, czasowe lub stałe zaopatrzenie z funduszów państwowych. Akt przyznania następuje w drodze zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadzie uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek właściwego ministra za zgodą Ministra Skarbu.

Ar. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu tudzież innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej:
S. Wojciechowski.
Prezes Rady Min. i Min. Skarbu:
(—) W. Grabski.
Minister Spraw Zagranicznych:
(—) Al. Skrzyński.
Minister Sprawiedliwości:
(—) A. Żychliński.
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwow.:
(—) Janicki.
Minister Kolei.
(—) Tyszka.
Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) Ratajski.
Minister Spraw Wojskowych:
(—) Sikorski.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) F. Sokal.
Kierownik Minist. Robót Publicznych:
(—) Rybczyński.
Kier. Min. Wyz. Relig. i Ośw. Publicz.:
(—) Jan Zawidzki.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 2, z dnia 14 stycznia 1925 r.)

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 29 stycznia 1930 r,

w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. o przyznawaniu darów z łaski (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 2, poz. 12).

Art. 1. Tytuł ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. o przyznawaniu darów z łaski (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 2, poz. 12) otrzymuje następujące brzmienie:

„Ustawa o zaopatrzeniu osób, szczególnie zasłużonych, oraz o wyjątkowem zaopatrzeniu, nieopartem na innych tytułach prawnych."

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu tudzież innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) H. Józewski.
Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.
Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski.
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.
Kierownik Min. Sprawiedliwości:
(—) Dutkiewicz.
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) S. Czerwiński.
Minister Rolnictwa:
(—) Leon J. Połczyński.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.
Minister Komunikacji:
(—) Kühn.
Minister Robót Publicznych:
(—) Matakiewicz.
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) A. Prystor.
Minister Reform Rolnych:
(—) Witold Staniewicz.
Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 17, z dnia 13 marca 1930 r.)

OGŁOSZENIE

Z dniem 5 maja 1930 r. zamknięta zostanie dla ruchu kołowego szosa powiatowa Kochłowice—Świętochłowice.

Objazd przez Nową-Wieś.

Katowice, dnia 28 kwietnia 1930 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

STAROSTWO KATOWICE d. 19. IV. 1930 r.
L. G—222/27.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 14 kwietnia 1930 roku L. dz. P. 113/48 zawiadamia, że w Wodzisławiu stwierdzono pryszczycę u bydła rogatego w tam. majątku ziemskim.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 12 kwietnia 1930 r. l. dz. O. 935 zawiadamia, że stwierdzono zarazę pomoru świń w następujących miejscowościach w Starej Kuźni, Gardowicach, Gostyniu, Paniowach po jednym wypadku w każdej zagrodzie, w Wyrach w dwóch zagrodach, oraz w miejscowości Zazdrość stwierdzono w jednej zagrodzie różycę świń.

Starostwo w Będzinie pismem z dnia 17 kwietnia 1930 r. L. dz. 52/44 zawiadamia, że stwierdzono pryszczycę bydła we wsi Łagisza, cholerę drobiu we wsiach: Wojkowice Kościelne, Łagisza i m. Będzinie w 3 zagrodach.

Starosta
w. z.
(—) Dr. Gawlas.

URZĄD UBEZPIECZEŃ
dla powiatu Katowickiego.
L. U—725/1.

Katowice, dnia 11 kwietnia 1930 r.

OBWIESZCZENIE.

W myśl paragr. 160 ust. 2 Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 19. VII. 1911 roku (R. G. Bl. str. 509) ustala się niniejszem wartość zarobków w naturze, otrzymanych w roku 1929 przez rolnych urzędników ruchu i robotników fachowych:

1. żyto	100 kg.	36,00	zł.
2. pszenica	„ „	48,00	„
3. jęczmień	„ „	40,00	„
4. owies	„ „	36,00	„
5. kartofle	„ „	12,00	„
6. mąka żytnia (70%)	„ „	54,00	„
7. mąka pszenna (65%)	„ „	75,00	„
8. mleko litr		0,45	„
9. masło 1 kg.		8,00	„
10. świnie (żywa waga) 1 kg.		2,30	„
11. drzewo opałowe 1 m³		9,00	„
12. węgiel deputatowy robotników	100 kg.	2,50	„
13. węgiel deputat. urzędników.	100 kg.	3,20	„
14. nafta litr		0,70	„
15. rola nieuprawiona 1 ha		80,00	„
16. rola uprawiona 1 ha		200,00	„
17. łąka 1 ha		200,00	„
18. pastwisko od sztuki bydła 1 ha		50,00	zł.
19. ogród (warzywny i sadowniczy) 1 ha		300,00	„
20. siano	100 kg	16,00	„
21. słoma	100 „	10,00	„
22. pasza dla kur	100 „	12,00	„
23. mieszkanie w domach czynszowych za 1 pokój mały do 25 m² rocznie		150,00	„
24. mieszkanie w domach czynszowych za 1 pokój średni do 50 m²—rocznie		200,00	„
25. mieszkanie w domach czynszowych za 1 pokój duży ponad 50 m²—rocznie		240,00	„
26. mieszkanie w willach lub w domach do użytku jednej rodziny, za 1 pokój rocznie		500,00	„
27. oświetlenie elektryczne w mieszkaniach:			
a) jednopokojowych — rocznie		100,00	„
b) od 1—3 pokoi	„	150,00	„
c) „ 3—5 „	„	250,00	„
d) „ 5—6 „	„	300,00	„
e) „ 6—8 „	„	400,00	„
f) „ 8—10 „	„	500,00	„
g) ponad 10 „	„	800,00	„
28. prawo używania samochodów — rocznie		2.000,00	„
29. prawo używania powozów—rocznie		1.500,00	„
30. utrzymanie nieżonatego pracownika, z mieszkaniem — rocznie		2.000,00	„
31. utrzymanie nieżonatego pracownika, bez mieszkania — rocznie		1.800,	„

Powyższe ustalenia obowiązują wstecz od 1 stycznia 1929 r.

Przewodniczący:
w z.
(—) Richter.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Dalszy ciąg)

§ 60. Przy wypełnianiu poszczególnych rubryk wykazu kwartalnego (§ 59) należy przestrzegać następujących zasad:

1) oglądacz, jak również lekarz weterynaryjny, sporządza wykaz z tego obwodu, dla którego został wyznaczony jako organ urzędowego badania,

2) oglądacz zapisuje do wykazu wszystkie zwierzęta urzędowo przez siebie badane, bez względu na to, czy badanie zostało przez niego zakończone, czy też odstąpione właściwemu lekarzowi weterynaryjnemu,

3) lekarz weterynaryjny, dokonywający badania w wypadkach nienależących do zakresu dzia-

łania oglądacza, nie zapisuje do wykazu zwierząt odstąpionych mu przez oglądacza do badania,

4) wykazy uboju w rzeźni, w której prowadzony jest jeden wspólny dziennik, wysyła kierownik rzeźni,

5) oglądacz, jak również lekarz weterynaryjny, wykonywujący urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w zastępstwie właściwego organu badania, wysyła osobne wykazy dotyczące każdego obwodu, w którym zastępczo wykonywał badanie.

C. Roczne zestawienia wyników badania.

§ 61. Na podstawie dziennika badania oglądacze i ich zastępcy sporządzają roczne zestawienia wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa według wzoru zawartego w załączniku Nr. 22 do rozporządcenia niniejszego, a lekarze weterynaryjni według wzorów zawartych w załącznikach Nr. 23 i 24 do rozporządzenia niniejszego.

Zestawienia te winny być wysyłane do właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego, najpóźniej do 15 stycznia każdego roku.

W rzeźniach, w których prowadzony jest wspólny dziennik urzędowego badania, wykazy sporządza i wysyła kierownik rzeźni.

§ 62. Przesłane zestawienia (§ 61) winny być pod względem fachowym sprawdzone i najpóźniej do 15 lutego każdego roku przesłane do Ministerstwa Rolnictwa wraz ze spisem obwodów badania z podaniem liczby załączonych wykazów z każdego obwodu. Nieprawidłowo sporządzone wykazy winny być organom urzędowego badania zwrócone do bezzwłocznego uzupełnienia. Zestawienia prawidłowo sporządzone, winny być wysłane w terminie określonym w ustępie poprzednim, zestawienia zaś nieprawidłowo sporządzone lub brakujące winny być po ich uzupełnieniu lub uzyskaniu w jaknajkrótszym czasie wysłane.

(dalszy ciąg nastąpi).

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 32 z dnia 17 maja 1929 r.)

Komunikaty.

Powiatowe Zakłady Wodociągowe „Rozalja" w Wielkiej-Dąbrówce, będące własnością powiatu Katowickiego, dostarczyły w miesiącu kwietniu 1930 r. 638 389 m³ wody.

Z tej ilości przypada na powiat Katowice-Wieś 310 280 m³

na miasto Katowice . . . . 312 498 „

na powiat Świętochłowice . . . . 15 611 „

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 715).

267. (art. 69) Wyrażenie „za ogólną sumę", użyte w punkcie 1 art. 69 u. o. s., ma znaczenie wówczas, gdy jeden akt sprzedaży obejmuje dwie lub więcej rzeczy ruchomych. Wtedy kwestja, czy pismo, stwierdzające ten akt sprzedaży podlega opłacie stemplowej lub czy jest od niej wolne na mocy punktu 1 art. 69, rozstrzyga się według łącznej umówionej ceny sprzedaży, choćby w piśmie była cena podana co do każdej rzeczy z osobna.

Licytacja (art. 66 punkt 2 u. o. s.) tylko wówczas obejmuje jeden akt sprzedaży, gdy bądź dotyczy jednej tylko rzeczy ruchomej, bądź wprawdzie odbywa się celem sprzedaży dwóch lub więcej rzeczy ruchomych, ale co do wszystkich tych rzeczy została ustalona jedna cena sprzedaży. Jeżeli natomiast bądź co do każdej poszczególnej rzeczy lub co do każdej z grup (partyj), na jakie osoba, kierująca licytacją podzieliła rzeczy, objętę postępowaniem licytacyjnem dokonywane są oddzielnie czynności, stanowiące istotę postępowania licytacyjnego (ogłoszenie ceny szacunkowej, ofiarowanie ceny, ustalenie ceny najwyższej, przybicie targu), to licytacja składa się z szeregu aktów sprzedaży i co do każdego z tych aktów należy rozstrzygnąć oddzielnie, czy ma zastosowanie punkt 1 art. 69. Aby więc ustalić, czy „ogólna suma" przewyższa 20 zł. czy tej kwoty nie przewyższa, nie należy podsumowywać cen najwyższych, ustalonych w toku tego samego postępowania licytacyjnego ani nawet tych cen najwyższych, które zaofiarowała ta sama osoba. Jeżeli organ urzędowy, który dokonał licytacji (art. 71 ustęp czwarty o. u. s.), wymierzył opłatę w kwocie niższej niż się należy, to urząd skarbowy ma drogą nakazu płatniczego wymierzyć kwotę, której brakuje (art. 33, punkt 3, oraz ustęp ostatni, u. o. s.).

Sprzedaż licytacyjną bowiem, dokonaną urzędownie, uważa się za niedoszłą do skutku (art. 71 ustęp ostatni u. o. s.) tylko wówczas, gdy nie uiszczono opłaty w kwocie, wymierzonej przez organ urzędowy, który dokonał licytacji (L. D. V. 1854|6|30).

268. (art. 140 i 145) Przewidziane w art. 23 (ustępie drugim), 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 590) odwołania (skargi) od nakazu inspektora pracy, wydanego na mocy art. 23 (ustępu pierwszego) powołanego rozporządzenia, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 3 zł oraz po 50 gr od każdego załącznika L. D. V. 2921|6|30).

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 11, z dnia 15 kwietnia 1930 r.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.